

ת"פ 10925/02/17 - מדינת ישראל נגד סולטאן אבו כויכ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 10925-02-17 ישראל נ' אבו כויכ(עציר)

לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הרצוג וגב' כהן
נגד
הנאשמים סולטאן אבו כויכ (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אמיר

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. כתב האישום הוגש נגד הנאשם בתחילת שנת 2017 והותלה ביום 04.07.17 עד לאיתורו ומעצרו של הנאשם.
2. ביום 25.12.18 הודה הנאשם בכתב האישום והורשע מפי חברי, כב' הש' גת, בעבירות הבאות:
 - א. כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשל"ז-1977 [שלוש עבירות];
 - ב. שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 [שתי עבירות];
 - ג. התחזות כאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין הנ"ל [שלוש עבירות];
3. הודאת הנאשם נמסרה לאחר דיון מקדמי, במהלכו הביע כב' הש' גת דעתו גם לעניין העונש, ומשלא הסתיים הדיון בהסדר - נקבע התיק לפניי לשמיעת הטיעונים לעונש ולמתן גזר הדין, בהסכמת הצדדים.
4. ביום 07.01.19 טענו הצדדים לעונש:

התביעה עתרה לעונש של 17 חודשי מאסר בפועל, והפעלת מאסר מותנה בן שלושה חודשים בכללם;

ההגנה ביקשה להסתפק בימי המעצר בהם שהה הנאשם במשמורת;

מעשי הנאשם:

1. הנאשם הוא תושב "האזור" לפי חוק הכניסה לישראל. ביום 24.10.12 שהה הנאשם בישראל ללא אישור כניסה ושהייה, וכשפנה אליו שוטר, התחזה בפניו כאחר בכוונה להונות [אישום 3].

עמוד 1

2. במועד לא ידוע בסוף שנת 2012, התחזה הנאשם לאחר תוך שימוש בתעודת זהות ישראלית מזויפת, לצורך קבלתו לעבודה בבית אבות ברמת גן. הנאשם עבד באותו בית אבות, וחזר שוב על מעשהו כשעבר לעבוד בבית אבות אחר. ביום 23.05.13 בבני ברק, כשעוכב על-ידי שוטר, התחזה הנאשם כאדם אחר בפני השוטר, באמצעות "כרטיס עובד" שקיבל בבית האבות ובכוונה להונות, וכל זאת כשהוא בישראל ללא אישור כניסה ושהייה [אישום 2].

3. במועד לא ידוע בשנת 2014, התחזה הנאשם לאחר תוך שימוש בתעודת זהות ישראלית מזויפת, לצורך קבלתו לעבודה בבית אבות ברמת גן. ביום 21.05.15 בקריית אונו, כשעוכב על-ידי שוטר, התחזה הנאשם כאדם אחר בפני השוטר, באמצעות התעודה המזויפת ובכוונה להונות, וזאת כשהוא בישראל ללא אישור כניסה ושהייה [אישום 1].

נסיבות הקשורות בעבירות - קביעת מתחמי-עונש הולמים:

1. העבירה העיקרית שעבר הנאשם בכל אחד מאירועי העבירה, הנפרדים בזמן ובמקום, היא עבירת הכניסה לישראל שלא כחוק. עבירות ההונאה - ההתחזות והשימוש בתעודה מזויפת - נועדו לשרת את מטרתן של עבירות הכניסה לישראל.

2. בפעולתו החוזרת, וכשמדובר בשהייה אסורה למשך פרקי זמן של-ממש, פגע הנאשם באופן משמעותי בערכים המוגנים - בראש ובראשונה זכותה של המדינה לברור את הבא בשעריה, אך גם בחופש הרצון של אלו שהטעה הנאשם באמצעות עבירות ההונאה, ובמיוחד אנשי מרות כגון השוטרים, שהנאשם ניסה לעוות את שיקול הדעת שלהם.

3. העבירות היו מתוכננות, חוזרות ונמשכות, אך מנגד יש להביא בחשבון גם נסיבות אלו: הנאשם עבר את העבירות לצורך פרנסה והקלה על הדחק הכלכלי הקשה של משפחתו, כשלא היווה סיכון בטחוני, וכשעבד בעבודה שאחרים, שגורלם שפר עליהם במעט מגורלו של הנאשם, מסרבים לעבוד בה - טיפול בקשישים, חלקם סיעודיים, בבתי אבות.

4. על-אף השוני בין אירועי העבירה, הנועץ בעבירות הנלוות ובפרקי הזמן של השהות האסורה, ניתן לקבוע מתחם אחיד לשלושת האירועים, כשגם התביעה המליצה על מתחמים דומים מאוד זה לזה.

5. הנאשם אינו יכול ליהנות מהמתחם המקל שנקבע ברע"פ 3677/13 **אל הרוש נ' מ.י.** (2014), אך גם אין להחמיר מדי, לנוכח הנסיבות ובהתחשב במדיניות הנוהגת גם לפי הפסיקה שהציגה התובעת המלומדת.

6. העונש העיקרי ייקבע אפוא בין חודשי מאסר ספורים לבין עשרה חודשי מאסר, בגין כל אירוע עבירה.

נסיבות שאינן קשורות בעבירות - מיקום העונש במתחמים ודרך הטלת העונש:

1. הנאשם יליד 1985, לדבריו נישא לאחרונה, והוא תומך במשפחתו.

2. לחובת הנאשם עבר פלילי רלוונטי, והוא הורשע ונכלא גם בגין עבירת אלימות אותה ביצע בשנת 2010.

הנאשם ריצה מספר עונשי מאסר, ולחובתו מאסר מותנה שיש להפעילו [תע/1, תע/2].

3. לזכות הנאשם יעמדו הודאתו בהזדמנות ראשונה, המצוקה הכלכלית שדחפה אותו למעשים, וגם חלוף הזמן - מחד גיסא, הנאשם עצמו 'תרם' להתמשכות ההליכים אך מאידך גיסא, לא חזר על המעשים.

4. יש למקם את עונשו העיקרי של הנאשם במחציתו התחתונה של כל מתחם שנקבע. בהתחשב בזיקה בין מעשי העבירה, וכדי לקיים יחס הולם בין חומרתו של מכלול מעשיו של הנאשם לבין אורך המאסר, יוטל העונש הכולל כאחד תוך חפיפת-מה בין העונשים. חלוף הזמן ויתר נסיבות יצדיקו חפיפה מסוימת בין העונש שאטיל לבין המאסר המותנה שיופעל. הנאשם לא יוכל לעמוד בקנס, ולכן אמנע מכך.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה חודשי מאסר בפועל;

ב. אני מפעיל, בחפיפה חלקית לעונש המאסר שהטלתי, את המאסר המותנה בן שלושה חודשים שהוטל על הנאשם ביום 05.10.10 בת"פ 26524-06-10, כך שסך הכל ירצה הנאשם שמונה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו - 175 ימי מעצר עד היום, ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת;

ג. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;

הוראות נלוות:

אם קיים בתיק זה או בתיק קשור פיקדון שלא חולט, יושב לנאשם;

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ג' שבט תשע"ט, 09 ינואר 2019, במעמד הצדדים.